

CONCLUSIE VAN ADVOCaat-GENERAAL

J. MISCHO

van 9 maart 1988*

*Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,*

Staat die de werkloze heeft verlaten, maar die waarnaar hij zich heeft begeven en waar hij werk heeft gevonden.

1. De Arbeidsrechtbank te Tongeren vraagt het Hof, of artikel 69 van verordening nr. 1408/71 van toepassing blijft op een werkloze werknemer die, na te hebben voldaan aan de in de wettelijke regeling van een Lid-Staat gestelde voorwaarden voor het recht op uitkering en dat recht overeenkomstig artikel 69, lid 1, tijdelijk te hebben behouden in een andere Lid-Staat, vervolgens weer naar eerstbedoelde Lid-Staat terugkeert na afloop van de in lid 1, sub c, bedoelde termijn en *na in de andere Lid-Staat te hebben gewerkt*.

6. Dit beginsel komt heel duidelijk naar voren uit 's Hof's rechtspraak. Zich baserend op artikel 13 van verordening nr. 1408/71 en de bepalingen betreffende werkloosheidsuitkeringen in die verordening (de artikelen 67, 68, 69 en 71), overwoog het Hof in het arrest Cochet¹, dat met betrekking tot sociale uitkeringen de staat van tewerkstelling de bevoegde staat is, en wanneer het om een werkloze gaat, de staat waar de laatste werkzaamheden zijn verricht (r. o. 12-14).

2. Met de Commissie ben ik van mening, dat deze vraag ontkennend moet worden beantwoord.

7. De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening betoogt, dat artikel 69, leden 2 en 4, wordt miskend indien men aanneemt, dat werkzaamheid in het buitenland — vóór dan wel na afloop van de in artikel 69, lid 1, sub c, bedoelde termijn van drie maanden — een einde maakt aan de toepassing van artikel 69. „Zo zou één dag tewerkstelling in het buitenland, zowel binnen als buiten de periode van drie maanden van artikel 69, lid 1, sub c, volstaan om te ontsnappen aan de bepalingen van artikel 69, leden 2 en 4”, merkt de Rijksdienst op.

3. In de eerste plaats betoogt de Commissie terecht, dat een werkloze werknemer die zich naar een andere Lid-Staat begeeft en daar inderdaad werk vindt, vanaf dat ogenblik geen werkloze meer is.

4. Het is dus alleszins logisch, dat artikel 69 dan niet meer op hem van toepassing is.

5. In de tweede plaats is vanaf dat ogenblik de „bevoegde Lid-Staat” in de zin van verordening nr. 1408/71 niet meer de Lid-

8. Gelet op wat hiervóór is opgemerkt, meen ik toch, dat dit de uitlegging is die voortvloeit uit de letter en het systeem van verordening nr. 1408/71.

* Vertaald uit het Frans.

¹ — Arrest van 7 maart 1985, zaak 145/84, Cochet, Jurispr. 1985, blz. 801.

9. Indien iemand opnieuw werkloos wordt in het land waarnaar hij zich had begeven en waar hij werk had gevonden, komt hij in beginsel gedurende drie maanden na zijn terugkeer naar zijn land van herkomst in aanmerking voor werkloosheidsuitkeringen van eerstgenoemd land. Deze regel lijkt in casu evenwel niet van toepassing, aangezien Vanhaeren vóór haar terugkeer naar België zich in Duitsland niet als werkzoekende had laten inschrijven.

10. Ten slotte stel ik vast — mét de Rijksdienst en de Commissie —, dat de betrokkene na haar terugkeer naar haar land van herkomst (België) zich daar niet kan beroepen op artikel 67, aangezien zij niet voldoet aan de vereisten van lid 3 van dat artikel. Het is immers niet in dat land dat zij *laatste-*

lijk tijdvakken van verzekering of van arbeid heeft vervuld.

11. Gelet op het arrest Di Paolo², waar een vrij genuanceerde uitlegging van het begrip woonplaats wordt gegeven, zou men zich op het eerste gezicht nog kunnen afvragen, of verzoekster niet onder de afwijking van artikel 71, lid 1, sub b-ii, zou kunnen vallen. In de omstandigheden van het geval lijkt mij dit echter niet het geval te zijn. Bovendien heeft het Hof intussen in zijn arrest Guyot³ voor recht verklaard — en nogal categorisch naar het mij voorkomt —, dat artikel 71 van verordening nr. 1408/71 niet van toepassing is op werklozen die tijdens het verrichten van hun laatste werkzaamheden woonden in de Lid-Staat waar zij werkten.

12. Concluderend geef ik het Hof in overweging, de verwijzende rechter het antwoord te geven dat de Commissie heeft voorgesteld, namelijk:

„Artikel 69 van verordening nr. 1408/71, en met name lid 4 daarvan, is niet meer van toepassing op een werkloze werknemer die, met behoud van het recht op door een Lid-Staat verleende uitkeringen, zich naar het grondgebied van een andere Lid-Staat heeft begeven om aldaar werk te zoeken, wanneer hij in laatstbedoelde Lid-Staat tijdvakken van verzekering of van arbeid heeft vervuld.”

2 — Arrest van 17 februari 1977, zaak 76/76, Di Paolo, Jurispr. 1977, blz. 315.

3 — Arrest van 11 oktober 1984, zaak 128/83, Guyot, Jurispr. 1984, blz. 3507.